

Kim Behnke (FP):

Jamen jeg er glad for, at vi med det samme kan få slået fast, at det ikke er regeringens fortjeneste, at skønnet for underskuddet i 1994 nu i to på hinanden følgende budgetter bliver, som det bliver. Der er budgetforudsigelser, der ligger til grund både for august- og nu oktober-skønnene. Og det er ikke regeringens fortjeneste, at man har kunnet regulere på den sidste decimal. Det er ene og alene, fordi renten forventes at være lavere næste år. Og det er fair nok, men lad være med at bruge alle radioaviserne – som man gjorde i går – på at påstå, at det er regeringens politik, der er en succes.

For det er ikke regeringens fortjeneste, at renten måske er lavere næste år, end den ellers var forventet at skulle være. Derfor denne lille-bitte regulering på sidste decimal. Glæd jer, så længe det varer, er mit råd, for når først 1994 kommer og udgifterne begynder at melde sig, når arbejdsløhedskurven alligevel ikke knækker, når den internationale vækst alligevel ikke kommer, og når alle de store regninger skal betales for alle de løfter, regeringen har fremsat på det seneste, så er det hverken 55 eller 56 mia. kr.s underskud, så er det måske nærmere det dobbelte, vi har kurs direkte imod i 1994.

Så glæd jer i Socialdemokratiet, så længe det varer!

Formanden:

Jeg er nok nødt til at minde om, at direkte tiltale ikke er tilladt, altså at sige jer eller du eller noget tilsvarende.

Så er det fru Pia Gjellerup for en kort bemærkning, og jeg regner med, at det er den sidste før næste ordfører.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg vil bare opfordre hr. Kim Behnke til at beslutte sig til, om man vil tale om 1993 eller om 1994.

Når jeg siger, at der er styr på økonomien og styr på opfølgningen af budgetterne, holder jeg mig naturligvis kun til, hvor vi konkret kan se, at der er styr på det, og det er i 1993. Og jeg har ikke sagt andet, end at der er en målsætning, og at den målsætning ser vi ud til at kunne holde i modsætning til, hvad vi har kunnet i mange af de tidligere år.

For 1994 kan jeg jo ikke stå og sige at det er konstateret at der er styr på økonomien. Det håber jeg vi kommer til at sige, det arbejder vi for at kunne sige om et år. Jeg kan naturligvis ikke sige det i dag, men det vil vi arbejde for ved at lave et realistisk budget, hvad jeg og Socialdemokratiet mener at finanslovsforslaget er udtryk for.

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Det sidste svar fra den socialdemokratiske ordfører var ganske interessant. Det skal jeg komme tilbage til.

Regeringen har sammen med finanslovsforslaget udgivet et lille hæfte om lovens indhold. Det kaldes »Den Ny Kurs«, og det er desværre i sandhed en meget dækkende titel.

Meget af det fremsatte forslag er naturligvis gentagelser fra sidste år, procentvis endda en meget stor andel, og sådan må og skal det være. Men noget er skiftet ud, noget har skiftet kurs, og desværre, må jeg sige, er kursen lagt i den forkerte retning.

Det Konservative Folkeparti er dybt bekymret over, at visse – for den almindelige vælger mere usynlige – ændringer har fundet vej til finansloven og ikke mindst til de styringsinstrumenter, der hidtil har været benyttet i forbindelse med finansloven, og som vi netop nu fik bekræftet af fru Pia Gjellerup har været medvirkende til, at man har kunnet holde styr på økonomien i 1993.

Efter at have overtaget et samfund med uorden i både økonomi og beskæftigelse i starten af 1980'erne har de borgerlige brugt mange år til at rette op på tingene. Man kan ikke gøre begge dele samtidig – rette op på både beskæftigelse og økonomi – men heldigvis var der her ingen diskussion om hønen og ægget. Der skal være orden i økonomien, for at der kan skabes orden i beskæftigelsen, for at man kan sænke arbejdsløsheden. Der blev orden i økonomien, og der blev skabt et udgangspunkt for også at skabe en bedre beskæftigelse. Men det er også ganske vist, at denne orden kan sættes over styr på ganske kort tid, hvis der ikke passes på.

I Det Konservative Folkeparti er vi af den overbevisning, at regeringen ikke passer på. Der skal meget få og små ændringer i forudsætningen for finansloven 1994 til, at regeringens regnestykker ikke passer længere, og dermed at den statsfinansielle katastrofe indtræf-